

RAPPORT OVER:

SMESTADKRYSET

4. del: Kulvert for Holmenbekken under Store Ringvei.

R-1355

6.juli 1978.

OSLO KOMMUNE
GEOTEKNISK KONTOR

NV: C5^{IV}

4

1157

OSLO KOMMUNE

Geoteknisk kontor

KINGOS GT. 22, OSLO 4

TLF. 37 29 00

RAPPORT OVER:

Smestadkrysset.

4. del: Kulvert for Holmenbekken under Store Ringvei.

R-1355

6. juli 1978.

Bilag 0: Standardbeskrivelser av bor- og laboratoriearbeider.

" 21: Prøveserie pkt. 26/29 (R-432)

" 22: " pkt. 60 H (R-1355, 1. del).

" 23: Lengdeprofil A-A.

" 24: Situasjons- og borplan.

INNLEDNING:

Etter oppdrag fra Oslo veivesen, rekvisisjon nr. 062482 av 14.2.1978 har Geoteknisk kontor foretatt grunnundersøkelser for kulvert for Holmenbekken under Store Ringvei (Ullernchausséen).

Det er tidligere foretatt grunnundersøkelser i dette området, våre rapporter R-432 av 6.6.1962 og R-1355 (1. del) av 23.7.1976. Noen resultater fra disse undersøkelsene er tatt med i foreliggende rapport.

MARKARBEID:

Markarbeidet er utført av et borlag fra vårt kontor den 20.2.d.å. Det ble foretatt sondering til antatt fjell i 7 punkter, hvorav dreieboring i 4 og enkel sondering i 3 punkter.

GRUNNFORHOLD:

På situasjons- og borplanen, bilag 24, er de 7 nye borpunktene nummerert fra 1 til 7. Her er også tatt med de nærmeste av tidligere utførte boringer, inklusive to prøveserier. For beskrivelse av bormetodene henvises til bilag 0.

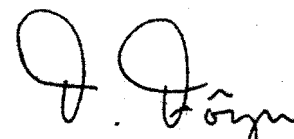
Lengdeprofil er vist på bilag 23, og som man ser er det moderate dybder til antatt fjell.

De to prøveseriene som er tatt tidligere er vist på bilag 21 og 22. Løsmassene består øverst av tørrskorpe med tykkelse 1-3 m. Derunder er det i de to prøvehullene påvist en fast, lite sensitiv leire. Fastheten avtar med dybden og den laveste verdien på ca 2 t/m^2 er målt i ca 5 m dybde. I borpkt. 26/29 er det registrert kvikkaktig leire nederst mot fjell.

Det vil antagelig ikke by på problemer å foreta utgraving for kulverten, men detaljplanene bør drøftes med vårt kontor.

Geoteknisk kontor

A. Eggestad.

/T. Føyn.

STANDARD BESKRIVELSER

BESKRIVELSE AV BORMETODER

Enkel sondering betegner neddriving av stålstenger uten registrering av motstand, for eks. slagsondering med slegge eller slagbormaskin.

Dreieboring utføres ved å måle synkninger under dreining når boret er lastet med 100 kg. Synker det for mindre last dreies ikke. Boret er forsynt med en pyramideformet spiss som er vridd en omdreining. Lengden av spissen er 20 cm og sidekanten er 3 cm. Under opptegning av resultatene angis antall omdreininger pr. m synkning på høyre side av hullet, og lasten på boret på venstre side.

Fjellkontrollboringer utføres med trykkluftdrevet bergbor. Både topphammer og senkborhammer kan brukes. Fjellkontrollen består i å registrere når man har fått en langsom og relativt jevn synkning av boret idet dette er en sterk indikasjon på at boret er i fjell. Det bores vanligvis 3 m for å konstatere at det ikke er en stor stein.

Vingeboring brukes til å måle jordartens udrenerte skjærfasthet direkte i grunnen. Skjærfastheten beregnes utfra målt torsjonsmoment på et vingekor som presses ned i ønsket dybde og dreies rundt inntil brudd oppstår. Grunnens fasthet bestemmes først i uforstyrret, og etter brudd i omrørt tilstand. Resultatene kan i sterk grad påvirkes av sand, grus og stein ved vingekorset. Det skal også bemerkes at resultatene av andre grunner i mange tilfelle må korrigeres før fasthetsverdiene brukes i stabilitetsberegninger.

Prøvetaking kan utføres med forskjellig utstyr. Ønskes "uforstyrrede" prøver brukes en ϕ 54 mm sylinderprøvetaker som er forsynt med et tettsluttende stempel. Prøven skjæres ved at sylindere skyves nedover i grunnen mens stemplet holdes tilbake. Sylindere med prøve blir trukket opp igjen, forseglet i begge ender, og bragt til laboratoriet. Ønskes bare såkalte "representative" prøver, brukes enklere utstyr som skovelbor og kannebor. Felles for disse er at massen skaves inn i en beholder som deretter tas opp. Tilsvarende prøver kan også tas ved å skru en stålskrue ned i grunnen og trekke den opp igjen.

Poretrykkemåling går ut på å måle trykket i de vannfylte porene i jordarten. Dette gjøres ved å føre ned til ønsket dybde et såkalt piezometer som består av et stålrør med et porøst filter i enden. Vann fra jordarten vil kunne trenge inn gjennom filteret mens jordpartiklene blir holdt tilbake. På innsiden av filteret kan man så enten ha en elektrisk trykkmåler som registrerer det vanntrykket som bygges opp og som balanserer med poretrykket utenfor, eller filteret er forbundet med en tynn slange inne i stålrøret. Stigehøyden av vannet i slangen er da porevannstrykket i filterets nivå. Ved fremstilling av resultatene angis som regel det nivå (m.o.h.) som vannet stiger til (poretrykksnivået).

BESKRIVELSE AV LABORATORIEUNDERSØKELSER

I laboratoriet blir prøvene først beskrevet på grunnlag av besiktigelse. Derneft blir følgende undersøkelser rutinemessig utført, (undersøkelser merket ^x) kan bare utføres på uforstyrrede prøver):

Romvekt ^x γ (t/m^3) av naturlig fuktig prøve.

Vanninnhold w (%) angir vekt av vann i prosent av vekt av fast stoff. Det blir utført flere bestemmelser av vanninnhold fordelt over prøvens lengde.

Flytegrensen w_L (%) og utrullingsgrensen w_p (%) angir henholdsvis høyeste og laveste vanninnhold for plastisk område av omrørt materiale. Plastisitetsindeksen I_p er differansen mellom flyte- og utrullingsgrensen. Disse konsistensgrensene er viktige ved bedømmelse av jordartens egenskaper. Konsistensgrensene blir vanligvis bestemt på annenhver prøve.

Følgende skala benyttes til å klassifisere leire etter plastisitet:

Lite plastisk leire	$I_p < 10$
Middels plastisk leire	$I_p = 10-20$
Meget plastisk leire	$I_p > 20$

Skjærfastheten s (t/m^2) bestemmes ved enaksede trykkforsøk. Normalt blir det skåret ut et prøvestykke med tverrsnitt $3,6 \times 3,6$ cm og høyde 10 cm på midten av sylinderprøven. Unntaksvis blir fullt tverrsnitt (ϕ 54 mm) benyttet. Det tas hensyn til prøvens tverrsnittsøking under forsøket. Skjærfastheten settes lik halve trykkfastheten.

Videre blir uforstyrret skjærfasthet s og omrørt skjærfasthet s' bestemt ved konusforsøk. Dette er en indirekte metode til bestemmelse av skjærfastheten, idet nedsynkningen av en konus med bestemt form og vekt måles og den tilsvarende skjærfasthetsverdi tas ut av en tabell. Både trykkforsøk og konusforsøk gir udrenert skjærfasthet.

Følgende skala benyttes til å klassifisere leire etter udrenert skjærfasthet:

Meget bløt leire	$s < 1,25 t/m^2$	$\approx$	12,5 kN/m ²
Bløt leire	$s = 1,25 - 2,5 t/m^2$	$\approx$	12,5 - 25 """"
Middels fast leire	$s = 2,5 - 5,0 t/m^2$	$\approx$	25 - 50 """"
Fast leire	$s = 5,0 - 10,0 t/m^2$	$\approx$	50 - 100 """"
Meget fast leire	$s > 10 t/m^2$	$\approx$	100 """"

Sensitiviteten $s'_t = \frac{s}{s}$, er forholdet mellom skjærfastheten i uforstyrret og omrørt tilstand.

Følgende skala benyttes til å klassifisere leire etter sensitivitet:

Lite sensitiv leire	$s'_t < 8$
Middels sensitiv leire	$s'_t = 8 - 30$
Meget sensitiv leire	$s'_t > 30$

Følgende spesielle forsøk blir utført etter nærmere vurdering i hvert tilfelle:

Ødometerforsøk s'_t utføres for å finne en jordarts sammentrykkbarhet. Prinsippet ved ødometerforsøkene er at en skive av jordarten med diameter 5 cm og høyde 2 cm belastes vertikalt. Prøven er innesluttet i en sylinder og ligger mellom 2 porøse filtersteiner. Lasten påføres trinnvis, og sammentrykkingen av prøven observeres som funksjon av tider for hvert lasttrinn. Resultatene fremstilles ved å tegne opp den relative sammentrykking ϵ som funksjon av belastningen. Setningsutviklingen tegnes opp i tidsdiagram. Dette gir grunnlag for beregning både av setningenes størrelse og tidsforløp. Tidsforløpet er imidlertid særlig usikkert på grunn av mange ukjente faktorer som spiller inn.

Kornfordelingsanalyser av friksjonsjordarter (grovere enn silt og leire) utføres ved sikting, som regel i helt tørt tilstand. Inneholder massen en del finere stoff blir den våtsiktet. For silt og leire benyttes hydrometeranalyse. En viss mengde tørt materiale oppslemmes i en bestemt mengde vann. Ved hjelp av hydrometer bestemmes synkehastigheten av de forskjellige kornfraksjoner og på grunnlag av Stoke's lov kan kornstørrelsen tilnærmet beregnes.

Fortorvingsgraden i organiske jordarter hestemmes ved besiktigelse og krysting av materiale mellom fingrene. Graderingen skjer i henhold til von Post's ti-delte skala H 1 - H 10. Torv kan deles i følgende grupper:

Fibertorv	H 1 - H 4, planterester lett synlig
Mellomtorv	H 5 - H 7, planterester svakt synlig
Svarttorv	H 8 - H 10, planterester ikke synlig.

Organisk innhold (humusinnhold) bestemmes vanligvis ved glødning av tørt materiale. Glødetapet (vekttapet) angis i prosent av tørt materiale.

Proctorforsøk brukes til å undersøke pakkingsegenskapene hos jordarter, spesielt hos velgraderte friksjonsmasser. Massen blir stampet lagvis inn i en stålsylinder av bestemt volum, og tørr romvekt beregnet etter tørking av prøven. Avhengig av pakkingsarbeidet skilles mellom standard Proctor og modifisert Proctor. Den siste innebærer størst pakkingsarbeid. Forsøkene utføres med varierende vanninnhold, og det vanninnhold som gir høyest tørr romvekt kalles optimalt. Den høyeste romvekt kalles 100% Proctor.

BORPROFIL

Hull: 26/29 (R-432)

Aksialdeformasjon %

Bilag: 21

Nivå: 55.1

Oppdrag: R-1355

Sted: STORE RINGVEL Smestad

Prø: 54 mm

Dato: Mars-62
Mars 78

Dybde m	Jordart	Symbol	Pr. nr.	Vanninnhold w				Romvekt γ/m^3	Skjærfasthet ved trykktørk				Sensitivitet	
				Plastisk område $w_p \rightarrow w_L$					Konusforsøk ∇ , Vingebrøring $\circ$					
				20	30	40	50%		2	4	6	8	10 γ/m^2	
	TØRRSKORPE siltig	sk												
	LEIRE siltig	sk						1.92						3
								1.96						3
								1.91						5
5	skjellrester, hvitt							1.99						9
	sand, grus, hvitt ANT. FJELL el. FAST LAG							1.90						17
10														
15														
20														
25														

BORPROFIL

Sted: **STORE RINGVELSmestad**

Hull: **60H(R-1355)**

Nivå: **57.3**

Pr.φ: **54 mm**

Aksialdeformasjon %

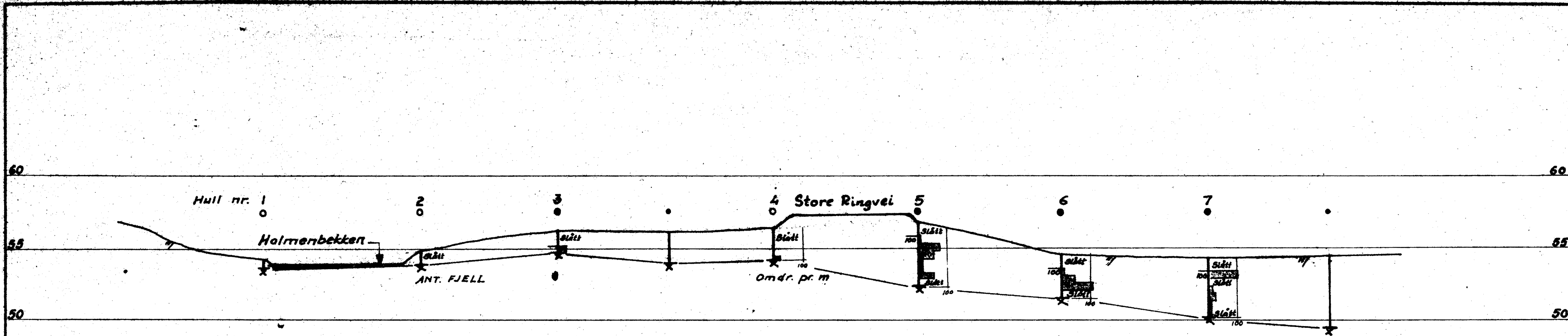
Bilag : **22**

Oppdrag: **R-1355**

Juni-76

Dato : **Mars-78**

Dybde m	Jordart	Symbol	Pr. nr.	Vanninnhold w				Romvekt γ/m^3	Skjærfasthet ved trykkforsøk				Sensitivitet	
				Plastisk område		w_p	w_L		Konusforsøk ∇ , Vingebooring		σ	τ		
				20	30	40	50%		2	4	6	8	10	τ/m^2
0	TØRRSKORPE		1											0
1			2											
2			3											
3			4					1.92						2
4	LEIRE		5					1.97						4
5			6					1.91						5
5	grus													4
5	Avsluttet (Buttet)													4
5	ANT. FJELL													6
10														
15														
20														
25														

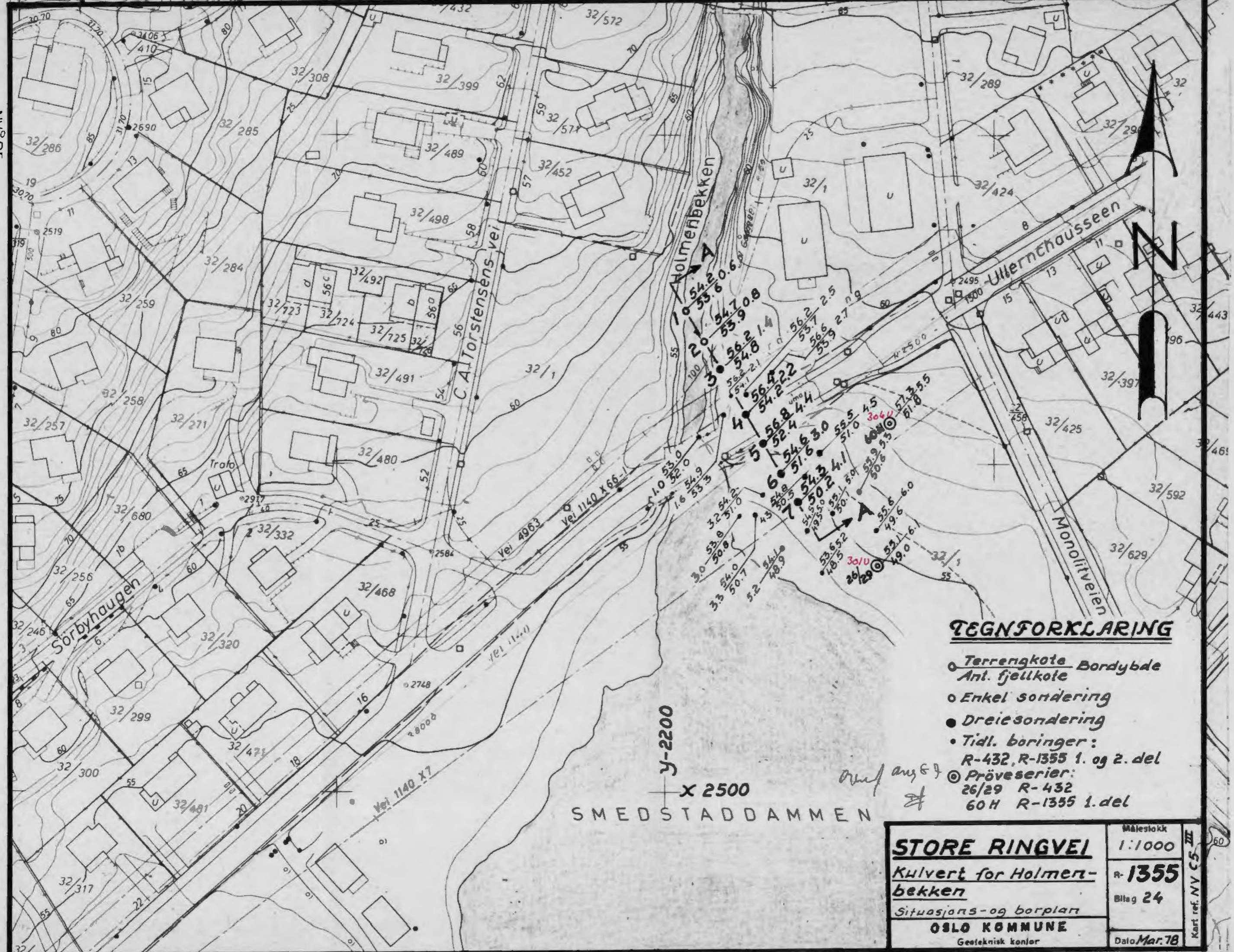

Rettet:

STORE RINGVEI		Målestokk	1:200
Kulvert for Holmenbekk.		R-	1333
Lengdeprofil A-A		Bilag	23
OSLO KOMMUNE		Dato	Mars 79
Gevinstskilt forner			

Blatt nr.

NV 05
x 2700

TEGNFORKLARING

- Terrengkote Bordybde
- Ant. fjellkote
- Enkel sondering
- Dreiesondering
- Tidl. boringer:
- R-432, R-1355 1. og 2. del
- ◎ Prøveserier:
- 26/29 R-432
- 60 H R-1355 1. del

Y-2200
X 2500
SMEDSTADDAMMEN

STORE RINGVEI Kulvert for Holmen- bekken Situasjons- og borplan OSLO KOMMUNE Geoteknisk kontor	Målestokk 1:1000	Kart ref. NV C5 III
	R-1355	
	Blag 24	
	Dato Mar. 78	